

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie cu privire la încuviințarea spitalizării forțate, fără liberul consimțământ al Valentinei Șoltoian,

c o n s t a t ă :

La data de 03 martie 2014 Spitalul Clinic de Psihiatrie s-a adresat cu o cerere privind încuviințarea spitalizării forțate și tratamentului forțat, fără liberul consimțământ, a Valentinei Șoltoian.

În motivarea acțiunii a invocat că Șoltoian Valentina, a.n. 02.02.1957, a fost spitalizată la Spitalul Clinic de Psihiatrie la data de 28.02.2014, ora 19:37, cu bilet de trimitere de la medicul psihiatru, ca urmare a comportamentului verbal agresiv, refuz categoric de tratament, fără discernământ critic, stare somato-psihică gravă. Conform concluziei nr. 01-18/06 din 03.03.2014 a comisiei medicale consultative, Șoltoian Vlentina a fost spitalizată la data de 28.02.2014, ora 19:37, cu diagnosticul schizofrenia catatonică evoluție progredint-parozistică, recădere, sindrom catatono-paranoid.

Ca urmare a identificării simptomatice pozitive sub aspectul tulburărilor de gândire, comportament neclar bizar, refuz de tratament, stare psihică acută, care poate avea ca efect crearea unui pericol pentru sine, lipsă de discernământ, pacienta necesită tratament numai în condiții de staționar.

Prin hotărîrea din 06 martie 2014 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, cererea înaintată de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie cu privire la încuviințarea spitalizării forțate, fără liberul consimțământul, a Valentinei Șoltoian a fost admisă.

Prin decizia din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul depus de avocatul Pruteanu Natalia, în interesele Valentinei Șoltoian, a fost casată hotărîrea din 06 martie 2014 a judecătoriei Centru mun. Chișinău, cu emiterea unei hotărîri noi de respingere a acțiunii.

La data de 14 aprilie 2016, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie a declarat recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele materiale, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat eronat analogia legii și nu a apreciat probele prezentate în cadrul examinării pricinii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 04 februarie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost recepționată de către recurent la data de 24 februarie 2016. Recursul declarat la data de 19 aprilie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic de Psihiatrie împotriva deciziei din 04 februarie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală